

PRIMA STARE A IMNULUI ACATIST LA PATRIARHIE

În seara zilei de vineri, 18 februarie/3 martie 2023, în catoliconul Bisericii Învierii și în cadrul Slujbei Pavecerniței Mici și a Canonului Acatistului Buneinvestiri, s-a citit prima Stare a Acatistului, slujba fiind condusă de Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, cu participarea la rugăciune a Părinților aghiotafiți, a Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, și a unor creștini cucernici, cărora, după încheierea slujbei, Preafericirea Sa le-a adresat următoarea predică :

„Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te. Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și a stat strigând către dânsa unele ca acestea: Bucură-te, cea prin care răsare bucuria”.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Sfânta noastră Biserică a rânduit, prin Părinții ei de Dumnezeu purtători, ca, în fiecare săptămână a Sfântului și Marelui Post de patruzeci de zile, să se săvârșească Slujba Imnului Acatist către Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria.

Și aceasta pentru că Sfântul Post de patruzeci de zile este ușa prin care intrăm sau, mai bine zis, ne întoarcem în bucuria Domnului, adică bucuria care strălucește în ziua pascală a luminoasei Învierii a Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Răspunsul Fecioarei Maria la mesajul Îngerului Gavriil: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și, iată, vei lua

în pânțele și vei naște fiu și vei chema numele Lui Iisus” (Luca 1, 30-31), „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău” (Luca 1, 38), a surpat zidul vrajbei ce se afla între Dumnezeu și oameni din cauza neascultării celor întâi zidiți, Adam și Eva. „Căci El este pacea noastră, El Care a făcut din cele două – una, surpând peretele din mijloc al despărțiturii” (Efeseni 2, 14), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Cea care a auzit glasul netrupesc al Îngerului: „Bucură-te, cea plină de har”, Născătoarea de Dumnezeu Maria, a fost pricina nimicirii supărării dintre Creator și creație. De aceea și iconograful, Sfântul Andrei Criteanul, o numește pe Maica Domnului „dumnezeiască împăcare”: „Bucură-te, cea aleasă lui Dumnezeu mai înainte de naștere; bucură-te, dumnezeiască împăcare cu oamenii; bucură-te, comoară a vieții neprihănite”. Iar această dumnezeiască împăcare nu este altceva decât „scara cerească, adică Născătoarea de Dumnezeu Maria, prin care Dumnezeu a coborât pe pământ, dar și pod care îi trece la cer pe cei de pe pământ”, adică mijlocitoarea prin care Hristos S-a împăcat cu omul prin trupul cărnii Lui” (Cf. Coloseni 1,22). Aceasta înseamnă că datorită Născătoarei de Dumnezeu, s-a arătat iubirea de oameni a lui Dumnezeu pentru neamul omenesc, care covârșește orice minte. Dumnezeu Cuvântul a luat dintr-însa trupul nostru omenesc și l-a îndumnezeit prin El. După cum spune Sfântul Grigorie Palama, Preabinecuvântata Fecioară Maria este „cea pusă la mijloc între Dumnezeu și tot neamul omenesc, așa încât pe Dumnezeu L-a făcut Fiul al omului, iar pe oameni fii ai lui Dumnezeu”.

Iar Sfântul Ioan Damaschin, lăudând în imne întruparea lui Dumnezeu Cuvântul din curatele sângiuri ale Fecioarei, spune: „Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară neispătită de nuntă, ai avut în pânțele pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel Ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine”.

Cu adevărat, iubiții mei frați, dumnezeiasca slavă a Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu Maria minunează

întreaga lume. Slava de negrăit a Fecioarei Maria provine din faptul că în pântecele ei a zămislit fără sămânță pe Domnul, adică pe „Dumnezeu cel peste toate”, după cum propovăduiește înțeleptul Pavel zicând: „Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, Care este peste toate și prin toate și întru toți” (Efeseni 4, 6).

Sfânta noastră Biserică nu numai că o cinstește și o fericește pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Domnului, ci, mai cu seamă, cere mijlocirea și rugăciunile ei către Fiul său și Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos. Și aceasta pentru că persoana Născătoarei de Dumnezeu este strâns legat de marea taină a dumnezeieștii Iconomii, adică de mântuirea omului. Din Născătoarea de Dumnezeu a răsărit Soarele dreptății, lumina lumii, Hristos. „Eu sunt Lumina lumii, cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12), spune Domnul.

Această cale a luminii, adică viețuirea după Dumnezeu, după cum propovăduiește Sfântul Ioan Gură de Aur, suntem chemați și noi, iubiții mei frați, să o urmăm în această perioadă a Sfântului și Marelui Post, în care, după cum exclamă imnograful, „strălucit-a buna podoabă a înfrânării care alungă negura demonilor, sosit-a cinstea Postului aducând tămăduirea patimilor sufletești”. După cum spune Marele Vasile, „De vreme ce nu am postit, am căzut din Rai. Să postim, așadar, ca să ne întoarcem într-însul”.

Este limpede că înfrânarea și postul sunt un drum sigur care duce la ușa pocăinței. Potrivit Sfântului Ioan Scărarul, pocăința înseamnă împăcare cu Dumnezeu printr-o viață nouă. „Pocăința este legământ cu Dumnezeu pentru o a doua viață”. De aceea și Sfântul Teodor Studitul foarte potrivit îndeamnă să întâmpinăm „darul Postului ca un timp al pocăinței de Dumnezeu dăruit”.

Să o rugăm, dar, pe Născătoarea de Dumnezeu cea plină de har, pe Maica Domnului ca, prin caldă sa mijlocire, să îndrepteze rugăciunile și cererile noastre către Fiul și Dumnezeul ei,

Domnul nostru Iisus Hristos. Și, împreună cu imnograful, să zicem: „Să lăudăm sfântul munte al lui Dumnezeu, pe Maria cea neîntinată, dintru care a răsărit celor din întuneric Soarele dreptății, Hristos, cel Ce este viața tuturor”.

La mulți ani și nevoință binecuvântată în Sfântul și Marele Post! Amin.

Din partea Secretariatului General

<https://www.facebook.com/JerusalemPatriarchate/videos/729005675543883>